

Obsah

0	Úvod	9
1	Řešení úloh ve stavových prostorech	11
1.1	Definice stavového prostoru	11
1.2	Příklad	12
1.3	Optimalita řešení	14
1.4	Metody hledání řešení	15
1.5	Řízené prohledávání grafů	17
1.6	Cvičení	21
1.7	Použitá literatura	22
2	Obecný rozhodovací problém	23
2.1	Rozhodovací tabulký	25
2.2	Rozhodovací stromy	26
2.3	Střední délka rozhodovacích stromů	31
2.4	Metoda větví a mezí	35
2.5	Cvičení	37
2.6	Literatura	38

3	Lineární rozhodovací funkce	39
3.1	Rozhodnutí lineárně separabilní	40
3.2	Příklady	43
3.3	Rozhodnutí lineárně neseperabilní	44
3.4	Poznámka o neuronových sítích	46
3.5	Cvičení	47
3.6	Literatura	48
4	Chyba rozhodování	49
4.1	Přípustné rozhodovací funkce	49
4.2	Optimalita rozhodovacích funkcí	53
4.3	Rozhodování za neurčitosti	55
4.4	Cvičení	58
4.5	Literatura	58
5	Skládání částečných znalostí	59
5.1	Pseudobayesovský přístup	59
5.2	Metoda korekcí	62
5.3	Cvičení	67
5.4	Literatura	68
6	Bayesovské sítě	69
6.1	Distribuce reprezentovaná bayesovskou sítí	70
6.2	Odvozování metodou postupných modifikací	76
6.3	Transformace na rozložitelný model	80

OBSAH	7
6.4 Výpočty ve stromech spojení	84
6.5 Cvičení	89
6.6 Literatura	90
A Základní pojmy konečné teorie pravděpodobnosti	91
A.1 Pravděpodobnostní rozložení	91
A.2 Náhodné veličiny	94
A.3 Pojmy teorie informace	97
A.4 Cvičení	99
A.5 Literatura	99

Při takovémto přístupu je však nutné znakovit přez jezení příkladů funkce a proto je třeba na začátku lekce, že se takové značení se budeme v tomto textu zabývat. Ani se plodíme na tom, že se musí rozhodnout něco, co nám umožňuje využít skutečnosti (vlastních i cizích) nacházet řešení různých problémů a efektivně se rozhodovat. Jinými slovy, něco, co nám umožňuje rozhodovat se rozhodovat. Právě tímto druhem je často možno rozdělit do dvou skupin, podle toho, jak se rozhodem je odlišeno, na rozložit deklarativní a procedurální.

K výpočtu kořenů kvadratické rovnice

$$ax^2 + bx + c = 0$$

je jisté třeba určitě znakovit. Tuto můžeme tuť vyjádření pomocí vzorce na výpočet kořenů kvadratické rovnice:

$$x_{1,2} = \frac{-b \pm \sqrt{b^2 - 4ac}}{2a}$$

U jiných algoritmu řešení je metoda vyjádření pomocí Newtonovu metodu. První způsob je klasickým přiblížením znakovit vyjádření pomocí rovnice, způsob druhý odpovídá procedurálnímu vyjádření znakovit. Pro tento příklad je také vidět některé obecné vlastnosti obecně znakovit vyjádření. Způsob deklarativní je obvykle stručnější, vyžaduje však od nás, kdo jej využijeme, některé další znakovit. Ty se

¹ I toto dělení je třeba brát velmi opatrně, neboť jedna může být již odlišna obecně "formální" a zato se může být formální jako "procedurální" odlišit.